

[Finansministeren.]

skattelignende Myndigheder. Men med Hensyn til de øvrige Indtægtsgrupper er det ikke muligt generelt at angive, om og i hvilket Omfang disse skal anses for konjunkturskabte. Der maa man overlade det til Skatteyderen at paavise, at hans Merindtægt ikke skyldes Krigsfortjeneste. Dette er ogsaa det Princip, man har fulgt ved den svenske Krigskonjunkturbeskatning. Ved den svenske Lov om Krigskonjunkturskat gaar man, naar der er Tale om Merindtægt f. Eks. af Erhvervsvirksomheder, ud fra, at Merindtægten hidrører fra Krigskonjunkturer, og det paahviler Skatteyderen at godtgøre „med bærende Sandsynlighedsgrunde“, at Merindkomsten skyldes andre Forhold. Medens Praktiseringen af Fradragene for de Indtægter eller Indtægtsstigninger, der ved Forslagets § 4 positivt er undtagne fra Krigskonjunkturbeskatning, kan overlades til de skattelignende Myndigheder, maa Afgørelsen af de Tilfælde i øvrigt, hvor Skatteyderen fremsætter Paa-stand om, at hans Merindtægt ikke skyldes Krigskonjunkturerne, forbeholdes en central Myndighed, det vil sige Skattedepartementet. Forholdene vil i disse Tilfælde variere saa stærkt og vil ofte frembyde saa vanskelige Kriterier, at man kun paa denne Maade vil kunne gennemføre en for- svarlig og ensartet Praksis.

Forslaget indeholder i selve Lovteksten en Række Eksempler paa Forhold, der kan have fremkaldt en ikke krigskonjunktur- skabt Indkomststigning. Til disse Eks- eksempler, der jo ikke tilsigter at give nogen udtømmende Regel, kunde føjes ad- skillige andre, saaledes bl. a. den Ind- komststigning, der skyldes normalt Avance- ment til højere Tjenestestilling o. lign.

Fra Erhvervskredse har man endvidere paa- peget det Forhold, at der ved Realisation af Varelager under de nuværende Forhold ofte vil være sket en Frigørelse af en i Vare- lageret bunden Reserve, som bør reserveres til senere Genopbygning af det reducerede Varelager og derfor ikke bør inddrages under Krigskonjunkturbeskatningen. Hertil er at bemærke, at der i Henhold til den Bemyn- digelse, der er givet Finansministeren ved Tekstanmærkning til § 5 i Finansloven for indeværende Finansaar, er truffet en særlig skattemæssig Ordning, hvorefter det paa visse Vilkaar er tilladt saadanne nærings- drivende inden for en vis Tidsfrist at hen- lægge en væsentlig Del af deres Realisations- fortjeneste som en bunden Opsparing med den Virkning, at det henlagte Beløb kan fra-

drages i vedkommendes skattepligtige Ind- komst. Beløbet, der er henlagt paa denne Maade, vil automatisk ogsaa være fritaget for Krigskonjunkturskatten. Tidsfristen for at benytte denne Adgang er imidlertid nu udløbet, og Forholdet er sikkert det, at en Del næringsdrivende af forskellige Grunde ikke i Tide har benyttet sig af denne Ord- ning, men maaske nu kunde være villige til at benytte den. For deres Vedkommende er det Hensigten at holde Vejen aaben ved efter Vedtagelsen af dette Lovforslag at forlænge Fristen for Anmeldelser af skattefri Henlæggelse til Fornyelse af Varelageret. Dette kan gøres ad rent administrativ Vej.

Reglerne om en absolut Overgrænse for Beskatningen indeholdes i Lovens § 7. Disse Regler opretholder den Grænse for den sam- lede Beskatning, der allerede er fastsat i Skatteudskrivningsloven af 9. Marts d. A., og hvorefter de samlede Skatter til Stat, Kommune og Udlygningsfond ikke kan over- stige 75 pCt. af Skatteyderens fulde Indtægt, det vil sige Indtægten uden Fradrag for personlige Skatter. Naar der nu til de Skat- ter, der har været hjemlet ved den hidtidige Lovgivning, yderligere kommer den her fores- laaede Krigskonjunkturskat, er det nød- vendigt at løfte denne Overgrænse et pas- sende Stykke, for at ikke denne yderligere Beskatning i visse Tilfælde skal blive illusorisk lige over for de meget store og pludseligt opstaaede Krigsfortjenester, som det fortrinnsvis er Hensigten at ramme. Overgrænsen for den samlede Beskatning er derfor, naar denne indbefatter Krigskon- junkturskat, foreslaaet forhøjet til 85 pCt. af Indkomsten uden Skattefradrag.

Ved Forslagets § 8 er der søgt tillagt Statens Ligningsdirektorat en Beføjelse til at foretage en Undersøgelse paa Stedet af vedkommende skattepligtiges Regnskabs- bøger og Regnskabsmateriale.

Denne Beføjelse er imidlertid begræn- set til de Undersøgelser, der gaar ud paa at faa fastslaaet Skatteyderens Skattepligt efter den foreslaaede Lov, og den tager altsaa ikke Sigte paa en almindelig Udvidelse af Ligningsdirektoratets Beføjelser paa dette Omraade. Det maa forudses, at der i ad- skillige Tilfælde, hvor der er Formodning for endogsaa meget betydelige Krigsfor- tjenester, vil hæfte adskillige Mangler ved de Regnskaber, der fremkommer i Tilslut- ning til Selvangivelsen. En Ret for Lign- ingsdirektoratet som den øverste Lignings- myndighed til i saadanne Tilfælde at fore- tage direkte Undersøgelse paa Stedet af Skatteyderens Regnskabsmateriale maa an-